

**Bente Juncker (CD):**

Jeg skal sige tak for, at jeg må komme først, da jeg skal af sted.

Vi støtter naturligvis det forslag om lempelser i ordningen, skatteministeren har fremsat. Det har været tiltrængt. Forslaget er godt udarbejdet, så vi siger tak for forslaget.

Jeg hørte, at Socialdemokratiets ordfører gjorde meget ud af, at nu knyttede man det her sammen med det anpartsprojekt, som er blevet søsat af regeringen og Socialdemokratiet. Det har vi hverken lod eller del i, og det ønsker vi heller ikke at have. Vi mener, at med de her arbejdsgiverbidrag kommer der rigeligt ind i årene fremover, så vi sagtens kan få dækket de 360 mio. kr.

Vi stemmer altså alene for dette lovforslag.

**Elisabeth Arnold (RV):**

Som det er sagt af flere ordførere, var sigtet med omlægningen af arbejdsgiverafgifterne i slutningen af 1987 at få forbedret konkurrenceevnen over for udlandet eller i det mindste at fremskynde en neutralisering af en ellers indtrådt forværring af konkurrenceevnen.

Det er altid svært at se bagefter, om det har haft den effekt, man havde ønsket. Det er jo ikke sådan at lave kontrolforsøg og så sige, at vi holder en del af arbejdsmarkedet udenfor og ser, om de ville have fået forværret deres konkurrenceevne, og så kan man sammenligne og se, om det var det rigtige, man gjorde.

Sigtet var i hvert fald rigtigt efter Det Radikale Venstres mening. Desværre viste det sig, at den danske erhvervsstruktur ikke er så frygtelig egnet til den måde, man havde omlagt bidraget på, for der er en stor underskov af små virksomheder i Danmark, som blev ramt dels på økonomien, dels af de administrative byrder.

Når hr. Glistrup før nævnte de små grønthandlere og andre små erhvervsdrivende og fremhævede, at det var det arbejdende folk, der fik pålagt disse byrder, kan jeg sige, at selv hårdtarbejdende folketingsmedlemmer, der beskæftiger en tredjedel sekretær, også er inde under disse ordninger. De byrder er vi selvfølgelig glade for måske at blive fri for.

De små virksomheder, der for det meste er hjemmemarkeds erhvervene, fik en konkurrenceevneforværring i deres egen branche i forhold til de store virksomheder, altså ikke noget, der var specielt eksportrelateret, men i hvert

fald noget, der var til klar ugunst for de små virksomheder.

Disse bivirkninger gjorde Det Radikale Venstre meget tidligt opmærksom på, så for os er det ikke noget som helst problem at støtte dette lovforslag. Vi synes, det er et udmærket forslag. Det skulle selvfølgelig have været indarbejdet i ordningen fra starten, men vi synes, det er udmærket, at det kommer nu. Det bygger på en rapport, der er lavet i sommer. Der foreligger et grundigt talmateriale, der beskriver, hvad der vil være konsekvenserne af forslaget. Det vil bl.a. betyde, at 40.000 ekstra virksomheder eller arbejdsgivere vil blive fri for at betale bidrag.

Der er et provenutab på 360 mio. kr. i alt alene som følge af denne lempelse, og det kommer selvfølgelig i første omgang de små virksomheder til gode, og det er dem vel undt. Men vi ser frem til, at de 360 mio. kr. kan blive inddækket af en sanering af anpartsreglerne, og vi glæder os til at se resultatet af det udvalgsarbejde, skatteministeren har igangsat.

**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Den omlægning af arbejdsgiverafgifterne, der fandt sted sidste år før jul, er en af de største engangsomlægninger af erhvervsbeskatningen, som har fundet sted nogen sinde.

Det, der skete, var, at den gammeldags skat på arbejdskraft, de gamle arbejdsgiverafgifter for et samlet beløb på 12 mia. kr. pr. år, blev fjernet. Til gengæld blev der indført et arbejdsmarkedsbidrag som en slags afgift på værditilvæksten, momsgrundlaget, på 9 mia. kr. Det betyder altså, at der netto var en lettelse ved denne omlægning af arbejdsgiverafgifterne for erhvervslivet på 3 mia. kr. om året, og ingen kan bestride, at der i dette lå en forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne.

Hr. Glistrup har selvfølgelig ret i, at sådan kom det ikke til at fremtræde, for det, vi var oppe imod, var, at der på grund af de overenskomster, der var lavet tidligere i 1987, var udsigt til en kraftigt forringet konkurrenceevne. Den omlægning af arbejdsgiverafgifterne, der skete, tjente derfor i virkeligheden kun til at genoprette konkurrenceevnen.

Men ingen kan bestride, at selve omlægningen af arbejdsgiverafgifterne, alt andet lige, medførte en forbedring af virksomhedernes muligheder for at konkurrere. Beklageligt var det blot, at den forbedring altså i forvejen var